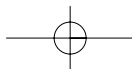

עמק לבונה, הרי השומרון

בחכמה ייבנה בית

שאלות ותשובות בענייני השעה והדור
עם הרב צבי ישראל טאו שליט"א

לזכר אהובנו שנפלו על קדושת העם והארץ

תלמידי המכינה בעלי

סגן עזרא אשר ז"ל
נפל בקרב בלבנון ד' סיון תשנ"ז

סרן יוסף (יוסי) אוחנה ז"ל
נפל בקרב בלבנון כ"א תשרי תשנ"ו

סרן משה הרוש ז"ל
נפל בקרב בלבנון י"ב סיון תשנ"ו

סגן שי וולשטיין ז"ל
נפל בקרב בלבנון י"ז אב תשנ"ד

יצחק ויינשטוק ז"ל
נרצח בידי מחבלים בדרכו לעלי י"א כסליו תשנ"ד

רס"ל גיל שרעבי ז"ל
נפל באסון המסוקים כ"ח שבט תשנ"ז

סור' מני בר מנחם ז"ל
נפל בעת מילוי תפקידו י"א חשוון תשנ"ה

רס"ן נדב מילוא ז"ל
נפל בקרב בלבנון א' תמוז תשנ"ז

סגן דוד גרנית ז"ל
נפל בקרב בלבנון ז' אדר תשנ"ז

סגן ארז מרחבי ז"ל
נרצח בפיגוע ירי י"ח אלול תשס"א

רס"ן אברהם גביש ז"ל
נרצח בידי בני עוולה ט"ז ניסן תשס"ב

סרן אריאל חובב ז"ל
נפל בקרב ב"חבל בנימין" י"ט אדר תשס"ב

נתנאל כוכבי ז"ל
נרצח בפיגוע חבלני בירושלים כ"ה אדר תשס"ב

יוסי שוק ז"ל
נרצח בידי מחבלים ט"ו כסלו תשס"ו

תלמידי המכינה בעצמונה

סמ"ר אייל ויעל (קנדל) שורק ז"ל
נרצחו בפיגוע בכרמי צור כ"ח בסיון תשס"ב

סרן חגי חיים לב ז"ל
נפל בפעילות ברצועת עזה א' אלול תשס"ב

סגן דניאל יעקב מנדל ז"ל
נפל בפעילות בשכם י"ג ניסן תשס"ג

סגן מתניה יצחק צנווירט ז"ל
נהרג בתאונת נשק כ' סיון תשס"ג

סגן אלון אברהם חי בביאן ז"ל
נפל באסון המסוקים כ"ח שבט תשנ"ז

סגן ארז לויז"ל
נפל בעת מילוי תפקידו י"ג טבת תשס"ב

סגן פנחס (פיני) כהן ז"ל
נפל בפעולה ברצועת-עזה כ"ב אדר תשס"ב

סגן ניסים בן-דוד ז"ל
נפל בג'נין במבצע "חומת מגן" כ"ב בניסן תשס"ב

הרוגי הפיגוע במכינה

אהרון מרדכי (אריק)

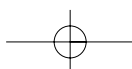
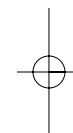
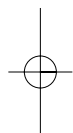
קרוגליאק ז"ל

ערן יוחנן פיקאר ז"ל

אריאל יוסף זאנה ז"ל

ברוך אשר צבי מרקוס ז"ל

טל צבי קורצוויל ז"ל

שאלות ותשובות בענייני השעה והדור
עם הרב צבי ישראל טאו שליט"א

שאלות ותשובות אלו הן סיכום של שתי שיחות של הרב צבי ישראל טאו שניתנו למחנכים בישיבה תיכונית ובמכינה. סיכמתי את הדברים על פי הבנתי ובסגנון של שיחה חופשית. לפעמים ישנה תועלת בשאלות ותשובות ממוקדות, שאינן פורסות את כל השיטה הרוחנית, אך יכולות לפתוח פתח להבנת הסוגיות הרוחניות בעומקן.

אסף נאמבורג

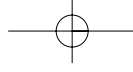
תגובות ניתן לשלוח לאספ נאמבורג, רחבת האשלג 23 דימונה

או לדוא"ל: nedavya@walla.com

הזמנות: נדב'יה נאה 050-2218770

עלי, מיקוד 44828

תמונת השער: עמק לבונה, הרי השומרון
צילום: אשד שלו

שאלה: לאחר המאבק ב'עמונה', תלמידים רבים שואלים: אולי זו הדרך לנצח במאבק על שלמות ארץ ישראל?

הרב: אני חושב שאתם צריכים להבהיר לתלמידים, שמאבק עם שוטרים וחילים אינו החזית שלנו. הוא לא יחזק את אחיזתנו בארץ ישראל.

לצערנו, עכשיו רוב העם לא אתנו. פינו את חבל קטיף ורוב העם שתק. לא ראינו שהמדינה נהפכה ולא הייתה שום התקוממות למרות המעשה הנורא.

כיצד פועלים לשנות את המצב כשאתה בגדר של מיעוט במדינה?

האם אתה הולך להתעמת עם הצבא ועם שוטרים ובכך לנצח את המערכה?

הם לא האויב שלך, זו לא הכתובת!

עם ישראל נמצא במשבר אידיאולוגי. הוא איבד את הרוח שלו מסיבות שצריך לנתח אותן, אבל זו עובדה שהוא איבד את הרוח, את חיבת ההתיישבות וההתנחלות.

וכי על ידי מכות נחזיר לו את הרוח?

בסופו של דבר, אנחנו צריכים להגיע לכך שעם ישראל ירצה ביהודה ושומרון ויכיר בהן כמולדתו. הלכנו ליהודה ושומרון בשביל להביא אחרינו את עם ישראל. הרי ידענו שהמדינה עוד לא הכריזה את ריבונותה על האזור הזה, אבל הלכנו בשביל למשוך את עם ישראל אחרינו. אם זה לא הולך ועם ישראל לא נמשך אחרינו - אז נרביץ מכות ליס"מניקים ועם ישראל יבוא אחרינו ויסכים אתנו?

צריך להסתכל על הסיבה!

העימות הזה קיים בגלל שחסרה אמונה, חסרה רוח וחסרה תודעת מולדת ביחס ליהודה ושומרון. מי שמע דבר כזה שאת הדור הזה יחזירו בתשובה במכות עם השוטרים?

צריך להבין דבר יסודי - העולם בנוי על תודעה.

מהי תודעה?

הרב צבי יהודה היה אומר שתודעה היא "הכרה והרגשה חיונית".

תארו לכם אדם שלמד בישיבה בהתלהבות

ואהב כל כך את התורה. למד שנה שנתיים, ואחר כך, אביו נפטר. הוא היה צריך לפרנס את המשפחה, ולא יכל ללמוד יותר. הוא עזב את הישיבה, והלך לעסוק במקצוע מעשי. במשך השנים הוא שכח את הכל - הוא כבר לא יודע מה זה תנא, מה זה אמורא, מי זה אביו או מי זה רבא. תשאל אותו ותראה שהוא שכח את הכל. אבל זה יהודי, שאם אומרים משהו רע על ישיבה - הוא יכול ל'טרוף' את הבן אדם: 'אתה יודע מה זה ישיבה, איזה אור זה, מי שלא טעם טעם של ישיבה אינו יודע מה זה חיים'. הוא שולח את הילדים שלו רק לשיבות, הישיבות הם הדבר החשוב ביותר בחייו.

מה יש ליהודי הזה, הרי הוא אינו יודע להסביר את ערכה של תורה?

יש לו תודעה ישיבתית, יש בו הכרה והרגשה מלאת חיים על חשיבותן של הישיבות.

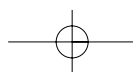
מה עוזר לישיבות בישראל להתקיים?

העובדה שיש תודעה ישיבתית. יש הרבה אנשים שיש להם תודעה שהתורה היא חינוך, ובלעדיה המציאות לא שווה כלום, מבלי שהם בהכרח יודעים להסביר את זה.

זה נקרא תודעה - "הכרה והרגשה חיונית". כל העולם עומד על תודעה. זהו חוק שנכון בכל דבר במציאות.

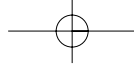
למה יש יחידות מובחרות בצה"ל?

כי יש תודעה של יחידות מובחרות. אם לא הייתה קיימת התודעה הזאת - זה לא היה קיים. אם לא היו אנשים ש"משוגעים" על ישיבות - לא היו ישיבות. אם אין תודעה של מדינה - אין מדינה. אם אין תודעה של חינוך - אין חינוך. אם אין תודעה של צבא - אין צבא. זה לא יעזור שיש אנשי מקצוע, שיש צלפים ושיש אנשים שיודעים להפעיל מערכות - שום דבר לא יעזור. אנשים חושבים שמי שבנה בפועל את הבית הוא מחזיק אותו, שאנשי ארגון הם המחזיקים את המסגרות. אבל זה אינו כך. כל המסגרות עומדות בעיקר על התודעה. אם יש פגיעה בתודעה - הכל קורס, ולא יעזרו משאבים וכלים, מארגנים, כספים וקרנות. כל העולם עומד על תודעה.

צריך להבין מבנה שלם של סיבה ומסובב, ומהי סיבת הסיבה, תודעה ורוח. ההבנה שמה שמזיז את הידיים והרגלים ואת הכוחות בשטח אלו

השמאל הכפרני - הם אנשי מעשה,
מטריאליסטים. אנחנו אמורים להיות אנשי

תצליחו! שינוי התודעה, זו היא הדרך בה אנחנו צריכים לפעול על מנת להביא את תודעת התורה ותודעת הארץ לשלטון.

אנשים שואלים אותי: אם כך, ייקח לנו חמש מאות שנה עד שנבנה את התודעה האמיתית? חז"ל אומרים: "מידה טובה מרובה ממידת פורענות". יש לעם ישראל נשמה קדושה ואנחנו נמצאים בדור של גאולה, קדושת ארץ ישראל, וסגולתה מסייעת לנו, התורה מסייעת לנו, ותהיה לנו סייעתא דשמיא במעשינו. לכן, התודעה הציבורית יכולה להיבנות הרבה יותר מהר ממה שאנחנו חושבים.

"וברכך ה' אלוך בכל אשר תעשה" - אנחנו נעשה עד מקום שידינו מגעת. הברכה האלוכה תפעל, שפעולתנו תעשה פירות רבים הרבה מעבר למצופה ותשפיע גם במקומות, שכלל לא חשבנו שיש להם תקווה. לכן, אנחנו חייבים 'לפעול עם אל' על מנת לבנות את תודעת הקודש, שהאומה זקוקה לה כמו אויר לנשימה.

הקיצוניים שבשמאל רוצים את העימות הזו ומחכים לו, בשביל שיוכלו להראות אחר כך בטלוויזיה, שהמתנחלים יורקים על שוטרים ומכים אותם.

יכול להיות שהם הפעילו יותר מידי כוח, ועל ידי זה הפסידו כמה נקודות בדעת הקהל. בסופו של דבר, הם מעוניינים במאבק מסוג זה, כדי שהם יוכלו לפנות עוד ישובים יותר בקלות, חלילה.

בדרך זו רוצה השמאל הקיצוני לקדם את מטרותיו ולהסית את דעת הקהל נגד ההתיישבות.

אנשים מתוכנו חושבים לפעמים באותם שיטות. אינני מדבר על הילדים, שהם תמימים ואינם מתכוונים לכך. יש קבוצות בתוכנו שרוצות את ההסלמה והמאבק החריף, כדי שאחר כך יוכלו להשתמש בזה בתור לחץ ציבורי: 'הנה, תראה כמה הם לא בסדר, כמה הממשלה והמשטרה לא בסדר, ואנחנו הצדיקים'. זה מעורר לשנאה, לקנאות ולמאבק אלים יותר.

הרוח.

וראו דבר מעניין - כיצד התהפכו התפקידים! מאז מלחמת ששת הימים הם שוטפים את הרוח עם דעות פוסט-ציוניות. הם הגיעו לכך שרוב העם עוסק עכשיו בבורסה ובאינטרסים הפרטיים. בעיניו המתנחל הוא משיחי, פשיסט, בלתי אחראי, אחד שמזיק לכלל. הם עשו שטיפת מוח, בחינוך, בתרבות, דרך התקשורת והטלוויזיה, ודרך כל הכלים שמעצבים דעת קהל.

הם אנשים חומרניים, אבל הם מבינים שהכל תלוי בתודעה.

לעומת זאת, אנחנו, שאמורים להיות אנשי הרוח - אנחנו יודעים לבנות יישובים, לנטוע עצים ולעסוק בעניינים מעשיים, שכולם חשובים מאוד, אבל את ערך הרוח אנחנו לא יודעים, שכחנו שכל העולם עומד על תודעה.

אדם או תנועה הרוצים לכבוש את השלטון חייבים לפעול בכל האמצעים העומדים לרשותם על מנת לבנות את התודעה, שאותה הם מבקשים להנחיל לציבור. צריך ללמוד, ללמד, לכתוב, לדבר, להשפיע על התודעה, לבנות אותה, לרומם אותה. בצורה כזו התודעה תוכל להיקלט בכל אחד מחלקי הציבור, לפי רמתו.

אנשים אומרים: 'אנחנו נגיע לשלטון וננהל את המדינה וכך יפתרו כל הבעיות'.

אני אומר להם: האם אתם יודעים כמה ספרים נכתבו, כמה כינוסים היו, כמה קונגרסים, כמה שיעורים, כמה חוגי בית, כמה תנועות נוער, כמה פעילות הייתה במשך עשרות שנים בחוף לארץ, עד שהיהודי הראשון שגמר הכשרה עלה לארץ להקים קיבוץ בארץ ישראל?

אם לא תפעל לשנות את התודעה -

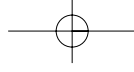
כיצד תוכל לשנות את השלטון?

כיצד תוכל לכבוש את הארץ?

אנשים לא מבינים כיצד בונים עם, כיצד בונים תודעה של עם, ואיך מוציאים עם מהגלות.

הם דנים ביניהם וחושבים שתוך שתי דקות הכל סגור וגמור. אומרים לנוער: 'לכו קדימה, אתם

כששמעי קילל את דוד המלך, דוד אומר: "כי ה'

הדעות האלה הן 'מודרניות', 'מתקדמות', ובהם צריך להילחם בכל תוקף. שוטפים את מוחנו על 'עם פלסטינאי', על 'שתי מדינות לשני עמים', על כך ש'מעולם לא שלט עם על עם אחר'. יש מאות ואלפי מחשבות וסיסמאות שקריות, שפועלות לטמטם את המוחות והלבבות. כנגדם אנו צריכים להעמיד הסברה של מחשבות והבנות ארוכות ומחשבות פשוטות, שירימו את המוחות והלבבות.

סיפרתי מספר פעמים, שכשהייתי תלמיד ב'מרכז הרב' הלכנו להפגין נגד הצגה מיסיונרית בבנייני האומה. זו הייתה הצגה מפורסמת רווית שנאה, שהיו מציגים אותה בעיירות בחוף לארץ. אחר כך היו הולכים לפרוע ביהודים. זה משהו מאוד אנטישמי, מלהיב את השנאה ליהודים, שרצחו את אותו האיש וכו'.

הייתי שם עם כמה חברי 'מ'מרכז הרב'. נכנסנו לתוך האולם באמצע ההצגה וצעקנו סיסמאות נגד הנצרות, שכל קיומה הוא מלחמה נגד נצח ישראל. באו סדרנים ואמרו לנו לעזוב את המקום. לא עזבנו את המקום, עד שבאה המשטרה, וגם אז לא רצינו לעזוב את המקום, עד שהיו צריכים לסחוב אותנו. לא היינו אלימים, התנהגנו רק כמו 'שק קמח'. באו צלמים וצילמו אותנו.

נלקחנו - קבוצה של תלמידים מהישיבה - לכלא ב'מגרש הרוסים'.

אחר כך בא הרב צבי יהודה ז"ל, ל'מגרש הרוסים' על מנת שנשתחרר בערבות. ישבנו לילה אחד בכלא, ולמחרת בבוקר שחררו אותנו. בערב פגשתי את הרב צבי יהודה בחתונה, והוא אמר לי:

'שלום, למה לא התפניתם כשאמרו לכם להתפנות?'

אמרתי: 'אם היינו מתפנים מיד - היה נגמר העניין, המשטרה לא הייתה מגיעה, התקשורת לא הייתה מגיעה, לא היה צילום בעיתון, ומה הועילה כל ההפגנה שלנו?'

כשרואים שוטרים סוחבים בירושלים החופשית יהודי, שבסך הכל מוחה נגד הצגה מיסיונרית, זה הרי יכול לעורר את הלבבות איך קורה דבר

מציאות", דורשת את הפסוק: "הגד לעמי פשעים ולבית יעקב חטאתם": "עמי" - אלו תלמידי חכמים".

ישעיהו אומר ביחס לתלמידי חכמים - "הגד לעמי פשעים", וכי הם עושים רק פשעים? אצל "בית יעקב", סתם יהודים, הוא אומר: "חטאתם", וכי אין להם פשעים?

אומרת הגמרא: "תלמידי חכמים שגגות נעשות להם זדונות" - יש להם רק פשעים, כי התלמיד חכם היה צריך ללמוד, הוא לא היה צריך להגיע לכלל שוגג, שכן גם בשוגג יש צד שהוא מזיד. לעומתו, עם הארץ, כיוון שהוא לא למד, אפילו מה שהוא עושה במזיד - זה גם כן שוגג, כי הוא לא יודע את האיסור, ואינו מבין את חומרת הדבר.

זו אחריות עצומה המוטלת על תלמידי חכמים יותר מאשר על עמי-ארצות.

הגמרא שם ממשיכה: "דרש רבי יהודה בר אילעאי: מאי דכתיב 'שמעו דבר ה' החרדים אל דברו' - אלו תלמידי חכמים, 'אמרו אחיכם' - אלו בעלי מקרא, 'שונאים' - אלו בעלי משנה, 'מנדיכם' - אלו עמי הארץ", ולמה נקראים "מנדיכם"? - "שתלמידי חכמים שנואים ומתועבים להם כנידה". זהו רבי עקיבא לפני שהוא חזר בתשובה, וזה היס'מניק של היום.

ממשיכה הגמרא: "שמא תאמר אבד סברם ופסק סיכויים" של עמי הארץ האלו?

"תלמוד לומר: 'ונראה בשמחתכם'". מפרש רש"י: "אני ואחיכם, שונאים ומנדיכם כולנו נראה בשמחתכם", "והם יבשו" - הגויים יבשו וישראל ישמחו.

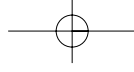
'ישראל' זה כולל 'מנדיכם' - הם יהיו בעלי תשובה, כי לכולם יש פוטנציאל להיות כמו רבי עקיבא.

היס'מניקים אינם השונאים האמיתיים. השונאים הם מי ששולח אותם.

מי ששולח אותם הם הדעות שגורמות לשלוח אותם, הם השונאים האמיתיים.

היום יש לנו יבוא של דעות מהאיחוד האירופאי, דעות זרות אלו נכנסות לאנשי ההנהגה. הם עושים את רצונם של אנשי האיחוד האירופאי ומשרתים אותם.

הוא לא יודע דבר לא מהרב ולא מהרב צבי יהודה, אלא רק מה שלימדו אותו בשיעורי אזרחות, שהוא צריך לבצע את המוסל עליו מהממשלה. השמאל הקיצוני משתמש בתמונות הקשות כדי להסית נגד הימין ולהרבות שנאה, אך לנו יש יותר אחריות ולא נקדם את מטרותינו באופן זה.

וערבים. הכל נמצא בממ"ד לא פחות, ולפעמים עוד יותר, כי הם רוצים להראות כמה הם מודרניים ומתקדמים ואינם חשוכים.

איך מתייחסים למצב שיש בו שני 'קידוש השם' ושני 'חילול השם'?

רבנו הרצ"ה תמיד היה מזכיר את מה שכתוב בירושלמי, "גדול קידוש השם מחילול השם". לפי 'קרבן העדה' שם הפירוש הוא, שכאשר יש בניין אחד שיש בו קידוש השם ויש בו חילול השם - גדול קידוש השם שיצמח ויתגבר על חילול השם. יש לנו מחשכים וירידות, אבל זה יבוא על תיקונו.

התיקון יבוא בעיקר מאתנו, מתוך שנעשה דברים שיקרבו את עם ישראל אלינו.

אנחנו צריכים להכשיר כוחות, להרבות בחינוך, להביא את עם ישראל לתודעה ולבריאות ולהשיב לו את הרוח.

דעו לכם, שמתנהלים במדינה שני תהליכים. מבחינת המסגרות הפורמליות - התהליך הוא יותר ויותר לכיוון שמאל, לכיוון של התדמיות לגויים והכנסת תרבות נוכרית. לעומת זאת, יש תהליך נפשי פנימי של צימאון, של אמונה, של רצון עמוק להיות קשור לנצח ישראל.

במקום שיש חילול השם וקידוש השם באותו עניין - קידוש השם יגבר. זה ברור, אבל זה לא קורה ביום אחד. אנחנו צריכים להיות פועלים עם אל ולחזק את התהליך.

העם מרגיש יותר ויותר את היובש הרוחני. אין שום לחלוחית של רוחניות ואידיאליות במסגרות הרשמיות, ובגלל זה יש התעוררות רבה. צריך קצת לגרד ויש לבבות פתוחים לשמוע תורה ואמונה. את הדבר הזה אני שומע מכל הכיוונים. התהליכים האלה גם מזינים ומעוררים אחד את השני. ככל שיש התעוררות לתשובה - השמאל מרגיש זאת ומפחד, שמתרחש תהליך כללי של תשובה. לכן, הוא מכניס יותר אקדמיה, ואפילו נצרות. על ידי זה אנשים מרגישים עוד יותר רע, ואז יש התעוררות יותר לתשובה. אלו שני תהליכים המתרחשים במקביל.

נגד השני. זה כבוד כולנו, כבוד כל המדינה, כבוד כל עם ישראל.

וכי באמצעים כאלה אנחנו רוצים להשתמש בשביל להציל את ארץ ישראל! האם זה אמצעי כשר? לא. זה אסון, זה חילול השם.

שאלה: יש חלק גדול מהנוער שמבין שזו שאלה של שבר תרבותי, ואז הם אומרים: 'בואו נתנתק מהמדינה שמונהגת על ידי דעות ומחשבות כאלה, המניעות גם את השלטון וגם את בית המשפט. נתנתק מהכל, נשבור את היחסים עם המדינה, עד שהיא תתמוטט לבד ואז כולם יבואו אלינו'?

הרב: אסור שילדים ינהיגו את חיינו. "בניין ילדים - סתירה", זו לא דרך של בניין. צריך לבנות ולעשות בחכמה ודעת.

מרבנו הרב צבי יהודה למדנו, שיש שני עניינים של קידוש השם במדינה ושני עניינים של חילול השם במדינה.

קידוש השם הראשון - עצם המדינה, שלטון עם ישראל בארצו. אם לא היה שלטון לעם ישראל בארצו - לא היית יכול להיות פה יום אחד. עצם המדינה, השלטון - מצות עשה ד' של הרמב"ן - זה קידוש השם הראשון.

קידוש השם השני הוא שיש לנו צבא, העומד על המשמר ונלחם באויבי ישראל. ברוך ה' הוא עוד לא איבד את כוח ההרתעה שלו והוא עוד חזק מאוד.

אלה שני עניינים שהם "קידוש השם". זה לא אומר שכל פרט ופרט שבהם - הוא דבר טוב, אבל הכלל והעיקרון זה קידוש השם.

ושני דברים הם חילול השם - המשפט והחינוך. עם ישראל הקם לתחייה ושופט לפי משפטי הגויים - זו הרמת יד על משפט התורה. את זה ודאי אנחנו מוקיעים בכל עוז.

חילול השם השני הוא משרד החינוך, המנותק מכל קודש. גם החלק הדתי שלו נגוע בכל המחלות הללו, והוא מלא ביקורת המקרא וביקורת התלמוד, ושטטוש ההבדל בין יהודים

הרוב בעם ישראל מרגיש היטב שהוא צריך לשוב אל השורשים ואל עצמו. צריך למצוא את הסגנון ואת הדרך, לא כל אחד מוכשר לכל תפקיד, וודאי זו לא עבודה של ילדים - אבל זו הדרך האמיתית להבריא את המצב של דורנו באמת, עד שבסופו של דבר זה ייתן את אותותיו ברוב העם, בהנהגה, עד היסוד.

אז ישובו כל הכוחות לתפקידם ויעסקו במה שצריך לעסוק.

לא צריך להתייאש. הרב אומר שהחילוניות והכפירה יכולים להתגבר, ואפילו להרוס, אבל הריסה מוחלטת לא תהיה. על זה יש לנו שמירה אלוקית. זה תהליך אלוקי!

לא פעלנו מספיק להפריח את כל השמחה הרוחנית של הדור וגדלו שם כל הקוצים והברקנים. פעלנו בהתנחלויות ופעלנו בחינוך שלנו במידה מסוימת, אבל צריך גם לדבר אל עם ישראל. אנחנו לא דיברנו מספיק, ויש מישהו אחר שניצל את זה. הוא מדבר בשיטות שלמות של תעמולה, פרסומת ושיטת מוח.

אנשים מרגישים היטב שזה לא הולך כך, שמשוהו מוכרח להשתנות. יש להם רצון לדעת ולשמוע, ללמוד יהדות, יש התעניינות. זה מה שצריך לעשות, ויש מעטים שעוסקים בזה. זו הדרך לרפא את עם ישראל מהמצב הקשה שהגענו אליו.

מי שהיה בעימות כזה, ודרסו אותו - כיצד

שמביא אור מתוך חושך ולהביא את קידוש השם מתוך חילול השם. בקידוש השם כולם חייבים להיות שותפים - אין פטורים. במיוחד אנשי אמונה חייבים להוביל מהלך זה. לכן, בואו נפסיק לדבר בסיסמאות ונעסוק בתכנים.

שאלה: האם צריך לצאת בשירה, להראות שרוחנו לא נשברה?

הרב: מה זה שייך? בשעת חדותא - חדותא, ולהיפך. אין מה לשיר אם מחריבים את ארץ ישראל. כמובן, שאסור שרוחנו תישבר, אך זה לא המקום לריקודים.

שאלה: האם התהליך הזה לא יגרום שיפנו יותר ישובים?

הרב: לא. אם חלילה יחליטו לפנות - יפנו באותה מידה. להפך, הם רוצים את העימות כדי לצלם אותו ולהשתמש בו, לעשות מזה אחר כך רווח - שעם ישראל יראה במה הצבא צריך להתעסק בגלל שיש כמה אנשים מפירי חוק בישראל. לדעתי, זה לא ימנע. אני סובר שמי שאומר את זה, אומנם משוכנע שרק כך הוא יציל את ארץ ישראל - אך הוא מטעה אותך. מי שאומר שהעימות עם הצבא והשוטרים, יש בכוחו לשנות את העמדה של ממשלה ושל דעת רוב הקהל - טועה. זה לא מה שישנה.

יש עצה משונה שמופצת בינינו, שאם ניצור עימות חריף יותר - ובפעם הבאה נשתמש באלות ושכפ"צים - רק כך נעצור את הנסיגה. בזה לא נעצור את הנסיגה! צה"ל יותר חזק ממך, והחוק בידו, והוא בא בשם הדמוקרטיה וכן הלאה. זו טעות יסודית! מי שאומר את הדברים האלה הוא מטעה ומכשיל ולא גורם טוב לעם ישראל, אף על פי שהוא ודאי מתכוון לטובה.

נקודה נוספת: לו יצויר שמלחמת אחים אכן תביא את השינוי -

אפשר לשקם אותו נפשית מהדבר הזה? מ'הדסה' כולם השתחררו, אבל מי ישקם אותם נפשית - מבחינת היחס למדינה ולצבא ומבחינת האחריות שלנו להביא את קידוש השם.

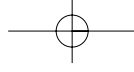
שאלה: מה אומרים עכשיו לנוער שחושב שב'עמונה' הגענו לפסגת מסירות הנפש?

הרב: תגיד להם את החשבון הפשוט הזה שאמרתי מקודם. מסירות נפש זה לא לפני הטלוויזיות, שם גם אף אחד לא ילך להרוג אותך. ביס"מ לומדים להכות אותך באופן שלא תישאר נכה כל החיים. צריך להסביר להם ששם זה לא המקום למסירות הנפש. להיות כל הזמן ב'עמונה', להיות בעמונה - זו מסירות נפש.

אמרתי לכל האנשים: מי ששואל אותי - שלא יהיה שם. גם אם אתה גר בבית הזה - אם באים החיילים והיס"מניקים לפנות אותך - אל תהיה שם. אל תהיה שותף בהצגה הזאת, שיהודים לוקחים יהודים מבתיים ומעמיסים אותם על אוטובוסים, לעיני הטלוויזיות ולעיני כל העולם. ברגע שחיילים או שוטרים עומדים על הפתח, ברגע שיודעים חלילה שזה גמור - לא להיות שם, להסתלק משם שעה לפני כן. אסור להיות שותף בחילול השם והשפלת כבוד ישראל - אסור להיות שם.

שאלה: הנוער אומר שנמאס לו מהממלכתיות.

הרב: אם נשתמש בסיסמאות לא נוכל להתקדם בשום דבר בחיים. אם אתה לא ממלכתי והולך רק לבית-דין ולא לערכאות - זה מצוין. אם אתה לא ממלכתי ולא מוכן להתפשר עם הכפירה ובקורת המקרא שנמצאת בממ"ד - זה מצוין. אם אין לך הוא-אמינא להיות שותף בהחרבת ארץ ישראל - זה מצוין. אבל אתה צריך להיות שותף למלכו של עולם,

שאלה: על מי צריך להתפלל בברכת "ולמלשינים"?

הרב: תתפלל "ולמלשינים" אל תהי תקווה", והקב"ה יביא את זה למקום הנכון. אתה לא צריך להתכוון בברכה זו על השכן הזה או על היס"מניק הזה - זה לא תפקידך. בברכת "ולמלשינים" - אומר הרב באגרות הראיה - צריך לכוון על אלה שרוצים לעקור את עם ישראל, שעוסקים למעשה בניסיון להשמיד את ישראל, ושואפים ברוח ליום שהעם הזה יעבור מן העולם. זה הגדר של "ולמלשינים". יש "למלשינים" בישראל - יש מיסיונרים בישראל, הרוצים לעקור את עם ישראל ממעמדו וחפצים שנהיה ככל הגויים. יש אנשים כאלה בחינוך, יש אנשים כאלה במיסיון, וכנראה יש אנשים כאלה גם בפוליטיקה. מי הוא בדיוק ומה מספר תעודת הזהות שלו? את זה הקב"ה יודע. אתה צריך להתפלל "ולמלשינים", והקב"ה יביא את זה על מי שצריך.

ודאי שאת הרשעה צריך לשנוא. ודאי שאתה צריך לשנוא את המעשה המרושע של אחד שרוצח, גונב או מכה. אבל מה תעשה אם זה קרוב שלך או אח שלך? אתה אוהב אותו בגלל שהוא אח שלך, ואתה שונא את מעשה הגניבה שלך, אתה חייב לעשות חלוקה, "פלגין". אין לך ברירה. הרב אומר לנו על הדור הזה, שאלו נשמות גדולות, שאור הגאולה זורח בהן, והם מוטעים על ידי "שפחא בישא של זרם הזמן" - אלו הדעות הרעות שמטמטמות את הדור ומעבירות אותו על דעתו. אתה צריך לשנוא את הרשעה הזאת, ואת הטוב - לאהוב. אם תאמרו: 'זו מלאכה שאי אפשר להטיל על ילד'.

כתוב במקורות קודש, שיבוא זמן שתינוקות יהיו עוסקים בנסתר. כלומר, יהיה הכרח קיומי שיחייב אותנו לחלק חילוקים והבחנות, ששייכות לתחום הנסתר. כשזה צורך השעה, והאומה לא

תוכל להתקיים בלי זה - הקב"ה שולח דעת ושכל, שגם אנשים בינוניים יוכלו להבין חילוקים כאלה.

צריך לדעת להגיד את זה בצורה הנכונה - לא לטשטש את שנאת הרע אבל גם לא לשנוא את הטוב. הרי אותם אנשים שהיום עושים מעשה רע - מחר תופסים מחבלים ומוסרים את נפשם לשמור עלינו. את המעשה הטוב הזה אנחנו אוהבים.

שאלה: מהם האפיקים הפרקטיים? לאן לנתב את המרץ של הנוער?

הרב: לדברים חיוביים. צריך להעסיק את הנוער באהבת ישראל, ולעזור לו להבין שכל אלה אחים טועים, מוטעים, שידע שהטעו אותם, שטפו את מוחם והעבירו אותם על דעתם.

אבל אלו אחינו! שאלו אותי לפני כמה ימים: מה לענות למי ששואל מה לעשות?

תאמר לו: יש לך אח שיושב כל היום לפני הטלוויזיה, יש לך בן דוד שיושב כל היום לפני הטלוויזיה - תגיד לו: 'מה אתה יושב לפני הטלוויזיה?'

הרי הטלוויזיה תגרום שהוא יהיה מנותק מכל קודש והוא יהיה השמאלן הכי גדול. אחר כך הוא יהיה יס"מניק. העובדה שהוא יושב כל היום מול הטלוויזיה - הוא גדל בדיוק להיות השמאלני הכי גדול, כי זה מה שמדברים שם כל הזמן. אם אתה אוהב אותו, אם אתה אח שלו, בן דוד שלו או שכן שלו - תפוס אותו, קרב אותו לתורה, עשה ממנו בן אדם ותציל אותו מהשחיתות הזאת.

במקום לריב עם החיילים בעמונה, נשקיע את כל הכוחות להזמין אותם לעמונה ולעפרה. ספר להם על הישוב, על הישיבה, על התורה, על הקב"ה - כך תמנע את הפינוי הבא. לא כל אחד יודע להסביר, אבל יש הרבה אנשים שיכולים לעשות זאת.

יורים עליך משום ששלושים שנה שמפו את המוח של העם עם תרבות רעה, ועכשיו קוצרים את הפרות הבאושים של התרבות הזאת. התרבות היא הכיוון שממנו ירו עליך.

דכופתא דחמריה", בצל צואת החמור, זה בדיוק המצב - ואנחנו נתגבר על זה. אמוראים אמרו שהם אינם רוצים להיות שם. מי שכן נמצא שם - ה' נתן לו כוחות להיות שם, ויש לו גם יכולות לתקן את המצב. לכן, הוא צריך ללמוד מה שצריך ללמוד ולדעת, בשביל להיות שם ולשרוד שם - כדי להיות כוח פעיל במצב הזה ולא לשנוא.

צריך לרחם על עם ישראל, שאחרי אלפיים שנות גלות הוא כל כך מבולבל ומעבירים אותו על דעתו. הוא זקוק לרחמים.

מי ירחם עליו?

מי יתפלל עליו?

יש מי שכבר לא מתפללים על המדינה, לא מתפללים על צה"ל.

אתם חושבים שתפילה זה צ'ופר שנותנים למדינה, סוכרייה שזורקים לממשלה?

אתה מתפלל על עצמנו, על המשך הקיום של הכלל, על כל המדינה - על זה אתה מתפלל!

אנשים אומרים 'אני ברוגז, אני לא מתפלל' - איזה דמיונות שווא אלה?

התפלל על המשך קיומנו כאומה, על קידוש השם שבמדינת ישראל שייצג את חילול השם!

שאלה: האם כל המהלך שהלכנו ליש"ע בשלושים שנה האחרונות זה "דברי תורה שנכשלו בהם"?

הרב: לא! חס וחלילה!

עשינו דבר טוב. לדבר הזה יש ערך עצום, ובעזרת ה' זה לא יעקר. יצאנו מחבל עזה, אבל מה שעשינו שם הוא לא לשווא. מכוח מה שעשינו שם נשוב לשם והגוש יהיה בנוי לתפארת, בנוי לעד ולנצח נצחים, בהכרה של כל ישראל.

בגולן הייתה התיישבות לפני מאה שנה שנקראה 'בני יהודה'. תשובת רבי יהושע מקוטנא בשו"ת 'ישועות מלכו', לגבי מעמדו של עבר הירדן - האם הוא ארץ ישראל או לא - נכתבה ביחס להתיישבות הזאת. הייתה שם מסירות נפש

את הדרך כיצד להסביר להם את הדברים. חייבים היום להסביר, כיוון שפתאום הנערים קפצו להיות מבוגרים. אין מה לעשות, הם רוצים להיות מנהיגים. אבל הם צריכים להבין שצריך ליצור תודעה בעם ישראל כולו.

אם תהיה לו תודעה - הכל יתנהל כשורה, ואם אין תודעה - לא יעזרו כל האילוצים שתייצר לו מכל כיוון. בלא תודעה הוא רואה בכ אויב, והוא יודע להתגבר על אויבים ומכשולים.

אם אנשים רוצים להיות מדינה מודרנית של היי טק ובידור, של שטחיות, של מתירנות והפקרות - הם רואים את מי שעומד בדרכם כמכשול, שצריך לטפל בו, והם יודעים לעשות זאת.

שאלה: אמרו לי שבזמן שדיברו עם ראש הממשלה על 'עמונה', הוא אמר: עד שאתם מדברים איתי על 'עמונה' תשאלו אותי מה אני אומר על 'עפרה'. השאלה היא, האם בני נוער, שחלקם גרים שם, יכולים לקבל את העיקרון הזה שמכוח העבודה על הרוח אנחנו מפקירים אותם?

הרב: זה לא נקרא להפקיר, זה נקרא לא להזיק. כשיש מצב קשה, העיקרון הראשון הוא לא להזיק. העיקרון השני הוא להועיל.

אם אני לא יכול להועיל - אני לא הולך להזיק ולהחמיר את מצבו של החולה. אתה רוצה שכל החולה ימות?

אם אדם אומר לא להזיק, זה לא אומר שהוא איבד את האמונה שלו - תתפלל, תעשה מה שאתה כן יכול לעשות, אבל אל תזיק. תחשוב טוב לפני שאתה עושה משהו.

אומרים לי: עכשיו המצב קשה, חייבים לפעול בחריפות.

אני מסכים שהמצב קשה. לכן, חייבים בכל הכוחות ובכל המרץ לפעול על מנת לשנות את המצב. ככול שהמצב יותר קשה, שינוי התודעה נצרך כמו אויר לנשימה.

נכון, אנחנו במצב קשה. אבל לעם ישראל יש כוחות ואמונה, והקב"ה שם אותנו פה - ב"טולא

ילדים גם צריכים לדעת את זה. הם לא יכולים לשבת מול הטלוויזיה ולהיות שווי נפש לדבר

צריך לעשות את הכל. צריך להתארגן באיזושהי צורה מבחינה ציבורית. לפני ההתנתקות עסקו ב'פנים אל פנים' והיום אין לאנשים מוטיבציה לצאת. החולשה חדרה אלינו. אבל אנחנו לא ניתן לחולשה הזאת לפרוח - צריך להוסיף חיל. יש עם מי לדבר. יש לנו כוחות ויש לנו אמונה. **בהתיישבות ביש"ע יש ציבור נפלא שמוסר נפשו שנים רבות, ואנו מוכרחים לצרף את ההסברה אל המפעל ההתיישבותי, ולהמשיך את אותה המלאכה שהתחלנו בה. אתם ואנחנו כמחנכים צריכים לזכור כל העת את דברי הרב על תנועת המזרחי שצריכה להיות כח של תסיסה תמידית שלא יחדל את עבודתו ואת סגולת הפרייתו. הנוער הנפלא והתוסס הזה שבו אנו רואים את הזרעים שיביאו ברכה לכל בית ישראל, ראוי וצמא לשמוע דברים גדולים שהוא שייך אליהם בפנימיותו. העולם ומלואו לאור ישראל מחכים וישראל מחכים לכוחה המתסיס של תנועת המזרחי. העתיד הולך וצועד לקראתנו ובתוך החיים הגלויים מסתתרת שכינת אל-חי החוזרת ושבה לציון ברחמים רבים. "חזק ונתחזק בעד עמנו ובעד ערי אלוקינו וה' יעשה הטוב בעיניו"**

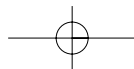
הדברים בחוברת זו ראויים להרחבה והעמקה המצויה בספרי הרב "לאמונת עיתנו" "נשמה לעם עליה" ו"סולו המסילה" "שמע חכם ויוסף לקח"

הזה. אם אתה קנאי - תהיה קנאי איפה שאתה צריך להיות קנאי, תשבור את הטלוויזיה! אומרים לי: 'בסיבוב הבא נצטייד באלות'. ואני אומר: כל תלמיד יצטייד באלה - ייגש לטלוויזיה וישבור אותה. זה יהיה המבחן אם הוא הבין את השיעור או לא, אם הוא גיבור או לא גיבור. אחרת, אתה גיבור נגד היס"מ, אבל אתה לא גיבור נגד מי שמרבה קלקול וזוהמה בישראל, ומייצר אלף יס"מניקים. טלוויזיה אחת, עם כמה תוכניות, יכולה לייצר אלפי יס"מניקים!

אותו דבר ביחס לאינטרנט. באינטרנט יש גם דברים טובים. אם היה שם רק דברים רעים - היה יותר קל להילחם נגדו. אבל יש שם גם רפואה ומדע, כל האנציקלופדיות נמצאות בפנים, ואתה לא צריך שום ספר בבית. אבל כיוון שהדבר הזה יש בו כל כך הרבה זוהמה - כמו שאמר לי אחד שחקר את הנושא ששמונים אחוז שם אלו דברים שליליים ומקולקלים... צריך להיות גיבור ולהחליט שעד שלא יהיה אינטרנט נקי לגמרי, לא ניתן לו להיכנס למוסדותינו ולבתינו. אבל העיקר הוא להוסיף אור בישראל. גם לשבור את האינטרנט והטלוויזיה זה לא יעזור אם תודעת האינטרנט והטלוויזיה נשארת.

שאלה: האם כשיישבו את יש"ע - זה היה מלחמה על התודעה?

הרב: ההתיישבות היא מצווה והיא גם חלק מבניין התודעה. אלא שאם אתה לא דואג לתפיסה, לתרבות ולחינוך - ההתיישבות עצמה לא מספיקה. אל תגיד בגלל זה: 'בשביל מה בכלל ללכת להתיישב. אני לא הולך לבנות חבלי ארץ עם חקלאות וחינוך, אמונה ותורה ואידיאליים'. ההתיישבות עצמה גם היא 'פנים אל פנים'. זה עצמו גם מקרין. זו דוגמא חיה של מדינת ישראל האידיאלית בזעיר-אנפין. אבל זה עצמו לא מספיק. צריך ללכת לכל בתי הספר ולכל העם היושב במרחבי המדינה, וצריך להיות שם. לא כל אחד

בנין שלם

מכון לענייני נישואין ומשפחה
02-6271525

בונים איתך את הבית...

יום עיון מרכזי לגברים
אורח סדאי' זכור:
כ"ב בתמוז
ירושלים
מקצועי ומאגין

ימי עיון קיץ לנשים
אורחים סדאי' זכור:
ט"ו-ט"ז בתמוז
בני-האומה, ירושלים
מאגין כל אישה

מגוון שיעורים חדשים והרצאות
בנושאי זוגיות, הורות וחינוך, סיורים
באווירה ירושלמית קסומה, חוויה
שנתית של מילוי מצברים והכל
באווירה המיוחדת של "בנין שלם"
לפרטים נוספים 02-6271525

סגור

עוד במכון לאחר הפסח ● יום עיון למדריכות לכלות חילוניות - ל"ג בעומר ● יום עיון
לאנשי גוש קטיף בניצן ● ימים פתוחים להתרשמות מתוכנית הלימודים השנתית

נא עיקבו אחר הפרסומים

לפרטים: מכון "בנין שלם" המקובלים 7 הרובע היהודי ירושלים 02-6271525

לע"נ

ר' פנחס מנחם
בן ר' מרדכי ברגר ז"ל
נלב"ע כ"ה תשרי תשנ"ב

ר' משה
בן ר' אלכסנדר פסל ז"ל
נלב"ע כ"ח תשרי תשמ"ה

הזמנות: נדביה - 050-2218770
דוא"ל: nedavya@walla.com
עלי, מיקוד 44828